

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/98/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420201298
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8420201298.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpeného Roman Kvasnica a partneri s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany proti žalovaným: 1/ K. Y. A., W.. XX.XX.XXXX, F. XXX XX U. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom predsedom združenia Brániť sa oplatí- BSO Š. H., W.. XX.XX.XXXX, F. T. XX, XXX XX T. 2/ R. A., W.. XX.XX.XXXX, F. XXX XX U. XXX, zastúpená právnym zástupcom JUDr. Danielom Tarbajom, advokátom, so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, IČO: 53 450 345 o zaplatenie sumy 124.605,32 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému 1/ voči žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

III. Žalovanej 2/ **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou Okresnému súd Kežmarok dňa 15.07.2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ na zaplatenie sumy 124.605,32 eur spolu s úrokmi vyčíslenými k 22.06.2020 vo výške 20.137,05 eur, úrokmi z omeškania vyčíslenými k 22.06.2020 vo výške 17.894,51 eur, úrokom 4,83 % ročne zo sumy 124.605,32 eur od 23.06.2020 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 144.742,37 eur od 23.06.2020 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.06.2008 (ďalej aj ako „Zmluva o úvere“), poskytol žalovaným 1/ a 2/ (ďalej aj „žalovaným“), ako dlžníkom splátkový úver na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľností v celkovej výške 4.000.000,00 SK /132.775,68 eur, s dohodnutou fixnou výškou úrokovej sadzby na obdobie jedného roka vo výške 5,20 % p. a. (výška úrokovej sadzby sa v priebehu trvania zmluvného vzťahu zmenila pätnásťkrát, a to od 27.06.2009 na 4,89 % p. a., od 27.06.2010 na 4,19 % p.a., od 30.06.2011 na 4,09 % p.a., od 30.06.2012 na 4,69 % p.a., od 30.06.2014 na 5,89 % p.a., od 10.01.2015 na 6,39 % p.a., od 09.02.2015 na 5,89 % p.a., od 10.05.2015 na 6,39 % p.a., od 10.06.2015 na 5,89 % p.a., od 10.10.2015 na 6,39 % p.a., od 11.02.2016 na 5,89 % p.a., od 11.04.2016 na 6,39 % p.a., od 26.05.2017 na 4,83 % p.a., od 10.10.2017 na 4,33 % p.a. a od 10.12.2017 na 4,83 % p.a.). Žalovaní sa v Zmluve o úvere, ako to vyplýva z článku I. bod 1., zaviazali poskytnutý úver splatiť, zaplatiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve. Istina úveru bola splatná jednorazovo, a to splátkou splatnou dňa 20.04.2038. Zmluvne dohodnuté splátky pozostávali iba zo zmluvných úrokov, ktoré sa počítali za každý deň konkrétneho mesiaca a z dohodnutých poplatkov (viď článok I. bod 5. Zmluvy o úvere). Ďalej tvrdil, že žalovaní

súhlasili, aby žalobca pri splácaní pohľadávky vykonával inkaso z ich inkasného účtu vo výške splátok a v periodicite splátok, a to i v prípade ich zmien, v súlade so Zmluvou o úvere a Všeobecnými obchodnými podmienkami. Úroky z omeškania boli v zmysle uzavretej Zmluvy o úvere a Úverových podmienok dohodnuté vo výške, ktorá bude zverejnená bankou v Sadzobníku úrokových sadzieb, účinnom ku dňu, kedy sa dlžník dostane do omeškania so splácaním svojho dlhu. Jeho pohľadávka voči žalovaným bola zabezpečená aj záložným právom k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. U., I. V., v zmysle uzavretej zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy zo dňa 11.07.2008.

2. 1. Dňa 15.02.2013 uzavrel žalobca so žalovanými Dodatok k Zmluve o splátkovom úvere, v zmysle ktorého sa bod I. Predmet zmluvy zmenil tak, že splatnosť splátky bola určená mesačne ku dňu zodpovedajúcemu dňu v mesiaci, ktorý sa číselne zhoduje s dňom konečnej splatnosti úveru. Dňa 26.05.2014 uzavrel žalobca so žalovanými Dodatok č. 1 k Zmluve o úvere, v zmysle ktorého sa bod I. Predmet zmluvy zmenil tak, že dohodnutá fixná výška úrokovej sadzby na obdobie troch rokov v deň uzatvorenia dodatku bola vo výške 6,39 % p. a. a výsledná výška úrokovej sadzby po zohľadnení zľavy bola 5,89 % p. a., z toho základná úroková sadzba 2,19 % p. a. a hrubá marža banky 3,70 % p. a. Dňa 13.10.2014 uzavrel žalobca so žalovanými ďalší Dodatok č. 1 k Zmluve o úvere, v zmysle ktorého sa dohodla doba zníženia splátok od 20.08.2014 do 20.01.2015, počas ktorej bola výška mesačnej splátky 600,- eur. Po skončení doby zníženia splátok sa žalovaní zaviazali splácať pohľadávku žalobcu tak, aby bola dodržaná konečná splatnosť úveru tak, ako bola dohodnutá v úverovej zmluve.

2. 2. Žalobca tvrdil, že žalovaní svoj záväzok zo Zmluvy o úvere spočiatku splácali riadne, občas s menším omeškaním a na viackrát. K zhoršeniu platobnej disciplíny žalovaných došlo, keď od mesiaca máj 2015 začali svoj dlh voči žalobcovi splácať v sumách nižších ako zmluvne dohodnutých. Aj napriek skutočnosti, že žalovaní sa snažili omeškané splátky dlhu občasnými vyššími vkladmi na úverový účet priebežne doplácať, celková výška omeškaných splátok neustále narastala. Dňa 04.07.2017 realizovali žalovaní posledné štyri vklady na úverový účet v celkovej výške 1.694,40 eur a následne prestali splácať pohľadávku žalobcu úplne. Celkom žalovaní realizovali 249 úhrad v sumách od 4,40 SK /0,15 eur do 896,25 eur. Jednotlivé úhrady žalovaných boli v súlade so Zmluvou o úvere a zákonom, započítané na najstaršie nezaplatené splátky a ich príslušenstvo. Žalobca uviedol, že platobná disciplína žalovaných je zrejmá z výpisu z úverového účtu. Z dôvodu riadneho nesplácania zmluvne dohodnutých splátok poskytnutého úveru žalovanými, ich písomným podaním zo dňa 10.05.2017 vyzval, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy, zaplatili celú sumu omeškaného dlhu, ktorý ku dňu 10.05.2017 dosiahol výšku 5.832,01 eur s tým, že pokiaľ uvedená suma v určenej lehote nebude zaplatená, môže pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celej pohľadávky a k dražbe založených nehnuteľností. Výzvu prevzal žalovaný 1/ dňa 17.05.2017 a žalovaná 2/ dňa 15.05.2017. Žalovaní dlžnú sumu neuhradili, a preto žalobca v súlade s uzavretou Zmluvou o úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami a Produktovými obchodnými podmienkami pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s. (účinnými od 01.01.2015 - v znení účinnom od 01.01.2017), vyhlásil ku dňu 19.10.2017 mimoriadnu splatnosť pohľadávky a písomným podaním zo dňa 19.10.2017 oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti žalovaným. Súčasne ich v súlade so zákonom vyzval, aby mu celú splatnú pohľadávku vo výške 130.340,15 eur zaplatili v lehote do 15 dní od prevzatia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Oznámenie prevzala za žalovanú 1/ jej svokra dňa 23.10.2017 a žalovaný 2/ si oznámenie v odbernej lehote neprevzal, avšak podľa bodu 6.3 Všeobecných obchodných podmienok účinných od 01.01.2015, sa uvedené listové zásielky odovzdané poštovou prepravou dňa 20.10.2017, považujú za doručené tretím dňom po ich odoslaní, t. j. dňom 23.10.2017. Odo dňa nasledujúceho po ich doručení žalovaným, im začala plynúť 15 dňová lehota na zaplatenie pohľadávky, ktorú doposiaľ nezaplatili. Žalobca ďalej tvrdil, že ku dňu vyčíslenia pohľadávky, t. j. k 22.06.2020, dosiahla výška splatného dlhu žalovaných celkom sumu 162.636,88 eur a pozostávala z istiny vo výške 124.605,32 eur, úrokov vo výške 20.137,05 eur vyčíslených do 22.06.2020 a úrokov z omeškania vo výške 17.894,51 eur vyčíslených do 22.06.2020. Od tohto vyčíslenia pohľadávky mu vznikol voči žalovaným, v zmysle Zmluvy o úvere ešte právny nárok na zaplatenie úrokov vo výške 4,89 % p. a. z istiny 124.605,32 eur od 23.06.2020 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 144.742,37 eur (istina 124.605,32 eur + úroky 20.137,05 eur) od 23.06.2020 do zaplatenia. Pretože žalovaní dlžnú istinu 124.605,32 eur s príslušenstvom nezaplatili, navrhol, aby súd na základe ním tvrdených skutočností vyplývajúcich z listinných dôkazov rozhodol a zaviazal žalovaných na úhradu žalovanej sumy s príslušenstvom.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil výpis z obchodného registra žalobcu, zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Dodatok k Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 15.02.2013, Dodatok k Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 26.05.2014, Dodatok k Zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.08.2014, zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnu zmluvu zo dňa 11.07.2008, výzvu zo dňa 10.05.2017 s doručenkami, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 19.10.2017 s doručenkami, stav pohľadávky ku dňu 22.06.2020, výpis z účtu žalovaných, Všeobecné obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.01.2015, Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom o MIKRO podnikateľom a Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s.

4. Na výzvu súdu, ktorou si súd v rámci predbežného právneho posúdenia plnil zákonnú povinnosť v súlade s § 54a Občianskeho zákonníka žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 11.09.2020 zotrval na podanej žalobe, pretože podľa neho pri prednostnej aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka na uplatnený nárok, premlčacia doba začala plynúť odo dňa 08.11.2017, za aplikácie ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka. Absolútna aplikácia § 565 Občianskeho zákonníka je podľa neho vylúčená na základe osobitného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vzhľadom k čomu nemohol byť aplikovaný ani § 103 Občianskeho zákonníka. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepredstavovalo jeho reakciu na nezaplatenie konkrétnej splátky, ale bolo dôsledkom dlhodobého neplnenia si povinností zo strany žalovaných, ktorí po dlhšiu dobu nesplácali úver riadne a včas, t. j. neplnili si svoje záväzky zo Zmluvy o splátkovom úvere a nereagovali ani na opakované výzvy na doplatenie dlžných splátok. Z týchto dôvodov pristúpil v súlade so Zmluvou o splátkovom úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami a Úverovými podmienkami k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, čím sa stal splatným celý dlh. Tvrdil, že z jeho strany nedošlo k uplatneniu práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, ako to predpokladá ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ale jednalo sa o postup zmluvne dojednaný. Napriek tomu postupoval v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čo do potreby výzvy, ktorá predchádzala samotnému zosplateniu úveru a dĺžke omeškania s platením záväzkov žalovaných, čo vyplýva aj z listinných dôkazov, a to z výzvy na úhradu omeškaných splátok zo dňa 10.05.2017. Podľa neho za súčasného legislatívneho stavu nemožno použiť poslednú vetu § 565 Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľských zmluvách. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pretože v danom ustanovení je uvedené doslova „môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky“, je zrejmé, že toto zákonné ustanovenie má jednoznačne dispozitívny charakter. Splatnosť celej pohľadávky totiž nastala, keď žalobca o jej zaplatenie požiadal, nie keď tak urobiť mohol (napr. uznesenie Najvyššieho súdu ČR 21 Cdo/426/2005, rozsudok Krajského súdu v Prešove 11Co/99/2013 a pod.). Súčasťou podmienok splatnosti jednotlivých splátok môže byť aj určenie, že pre nesplnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený požadovať celý zvyšok pohľadávky naraz. Splatnosť celej pohľadávky (strata výhody splátok) nenastáva priamo zo zákona, ale záleží od veriteľa, či toto právo uplatní a vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku pohľadávky. Právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (rozsudok Najvyššieho súdu SR 4Cdo/75/2007 zo dňa 28.02.2008). Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 19.10.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 19.10.2017 a vyzval žalovaných na úhradu sumy 130.340,15 eur. Podľa tvrdení v podanej žalobe, bolo Oznámenie žalovaným doručené dňa 23.10.2017 a od nasledujúceho dňa im začala plynúť 15 dňová lehota na zaplatenie pohľadávky, ktorej márnym uplynutím, t. j. dňom 07.11.2011, si mohol uplatniť svoju pohľadávku v súdnom konaní, ako to predpokladá § 101 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k uvedenému je nevyhnutné subsumovať pod dátum 08.11.2017 začiatok plynutia premlčacej doby zosplatennej pohľadávky (poukázal na uznesenie Krajského súdu Trnava zo dňa 30.11.2017, sp. zn. 10Co/261/2016, uznesenie Krajského súdu Košice zo dňa 27.09.2017, sp. zn. 1Co/370/2016).

4. 1. Ďalej uviedol, že keďže žalobca ako veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, z jeho strany nedošlo iba k požiadavke o zaplatenie celej dlžnej sumy z dôvodu straty výhody splátok, ale celý dlh žalovaných voči nemu sa stal splatným. Nie je možné aby premlčacia doba začala plynúť skôr, ako nastala splatnosť zostatku pohľadávky, prípadne splatnosť predchádzajúcich splátok. Premlčacia doba plynie spravidla odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, pričom týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním žaloby na súde. Keďže predčasná splatnosť úveru bola vyhlásená ku dňu 25.07.2016 (správne má byť ku dňu 19.10.2017, čo žalobca asi nesprávne prepísal, resp. skopíroval) a lehota na dobrovoľné plnenie pohľadávky žalovanými

uplynula dňom 16.08.2016 (podľa tvrdenia žalobcu by mala byť dňom 07.11.2017, čo opätovne žalobca nesprávne prepísal, resp. skopíroval) pred týmto dátumom si logicky nemohol uplatňovať celú zosplatnenú pohľadávku na súde, a teda ani nemohla začať plynúť 3-ročná premlčacia doba v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na prevažne dispozitívnu povahu zmluvného práva (v rámci Občianskeho aj Obchodného zákonníka), nič nebránilo odlišnej úprave zosplatnenia úveru v rámci článku 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., ktoré nepochybne tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o splátkovom úvere. V závere uviedol, že pokiaľ by bol súd toho názoru, že je potrebné aplikovať § 565 Občianskeho zákonníka, čo popiera, s poukazom na druhú vetu predmetného zákonného ustanovenia, je nevyhnutné považovať za splátku, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, splátku bezprostredne predchádzajúcu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. splátku splatnú dňa 20.09.2017. V tomto smere je však potrebné prihliadať na to, že podľa ustanovenia § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, v období od 27.03.2020 do 30.04.2020, t. j. po dobu 35 dní, premlčacia doba neplynula (spočívala), a preto vzhľadom na dátum podania žaloby (15.07.2020) a obdobie s pozastaveným plynutím súkromnoprávných lehôt, nemôže sa tento nárok považovať za uplatnený po uplynutí premlčacej doby. Navrhol preto žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

5. Žalovaný 1/ sa k žalobe, ktorá mu bola spolu s prílohami a výzvou na vyjadrenie sa doručená do vlastných rúk dňa 23.12.2020, písomne nevyjadril.

6. Žalovaná 2/ vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 17.12.2020 uviedla, že sa stotožňuje s názorom súdu, ktorý uviedol v predbežnom právnom posúdení s poukazom na premlčanie nároku žalobcu. Listom zo dňa 25.01.2018 žiadala žalobcu o možnosť spätného navrátenia do pôvodného úverového vzťahu, t. j. aby žalobca zrušil mimoriadnu splatnosť a umožnil splácať dlh v splátkach, čo listom zo dňa 19.02.2018 odmietol s tým, že vyhlásením mimoriadnej splatnosti pohľadávky dlžník stratil možnosť splácať úver v pravidelných mesačných splátkach. Od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sa stala pohľadávka splatná v celom rozsahu a nakoľko v stanovenej lehote nedošlo k jej úhrade, banka si uplatnila právo a listom zo dňa 08.12.2017 oznámila začatie výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Podľa nej žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť z vlastnej vôle listom zo dňa 19.10.2017, avšak na takýto úkon nemal oprávnenie a urobil ho úmyselne v rozpore so znením zmluvy, pretože v nej sa nenachádza oprávnenie na zosplatnenie úveru v prípade vzniku omeškania. V predmetnom oznámení je uvedené, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a Splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s. s účinnosťou od 01.01.2015, avšak tieto Produktové obchodné podmienky neboli ani jej ani žalovanému 1/ predložené pri podpísaní zmluvy. Žalobca ich predložil až pri podaní žaloby, nie sú však podpísané žiadnou zúčastnenou stranou, pričom tak dôležitý úkon ako je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti musí byť ustanovený v úverovej zmluve. Podľa nej má byť tento právny úkon posudzovaný podľa obsahu ako odstúpenie od zmluvy a na podporu svojich tvrdení vyplývajúcich z ustanovenia § 48 a § 565 Občianskeho zákonníka predložila uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 30.01.2018, sp. zn. 3Co/90/2017, v ktorom poukázala na bod 10. Je preto potrebné, aby súd svojvoľný úkon žalobcu zo dňa 19.10.2017 posúdil ako odstúpenie od zmluvy, ktorého dôsledkom je, že zmluva zanikla s účinkami ex tunc a zmluvné strany sú si povinné vydať bezdôvodné obohatenie. Keďže k odstúpeniu od zmluvy došlo dňa 19.10.2017 a žaloba bola podaná na súde dňa 15.07.2020, vzniesla námietku premlčania, nakoľko žaloba bola s poukazom na ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka podaná po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Z uvedených dôvodov navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. K vyjadreniu pripojila listinné dôkazy, a to odpoveď žalobcu na list zo dňa 25.01.2018.

7. Súd rozhodol o podanej žalobe rozsudkom č. k. 6Csp/98/2020-141 zo dňa 10.03.2021, ktorým žalobu zamietol a žalovaným 1/ a 2/ nepriznal náhradu trov konania z dôvodu, že ex offo prihliadol na premlčanie, pričom podľa neho premlčacia doba uplynula v máji 2018 a s poukazom na dátumu podania žaloby na súde dňa 15.07.2020, vyhodnotil nárok žalobcu ako premlčaný.

8. Krajský súd Prešov uznesením č. k. 12CoCsp/27/2021-186 zo dňa 23.09.2021 po podaní odvolania žalobcom zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z tzv. procesných dôvodov s tým, že bez ohľadu na spôsob identifikácie prvej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu, záver súdu prvej inštancie o premlčaní žalobcovho nároku v čase podania žaloby bol správny. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude znovu vec prejednať za stavu dodržania zákonného

procesného postupu, teda najsamprv doručiť žalobcovi vyjadrenie žalovanej 2/ k žalobe (hoc jeho obsah je už žalobcovi známy), v nadväznosti na jeho aktivitu, resp. pasivitu postupovať podľa príslušných ustanovení upravujúcich postup súdu po začatí konania, následne prípadné samotné pojednávanie vo veci vykonať za dodržania všetkých príslušnými predpismi ustanovených podmienok a na záver znovu vo veci rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2, 3 CSP aj náležite a dôkladne odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

9. Súd podľa pokynu krajského súdu doručil žalobcovi vyjadrenie žalovanej 2/, na ktoré žalobca reagoval písomným vyjadrením zo dňa 12.11.2021, v ktorom ohľadne vznesenej námietky premlčania v celom rozsahu zotrval na svojich doterajších podaniach, vrátane odvolania zo dňa 15.04.2021. Ďalej tvrdil, že možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru je z hľadiska zmluvných podmienok účinných v čase uzavretia zmluvy upravená pod bodmi 8.1. a 8.4. Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom zo dňa 01.07.2007 a bodom 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok zo dňa 01.08.2002, v znení účinnom od 01.01.2008. Je pravdou, že v priebehu trvania zmluvného vzťahu došlo k zmene Všeobecných obchodných podmienok a Úverových podmienok a je nepochybné, že žalobca, ako dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách a zároveň podnikateľský subjekt v zmysle osobitného predpisu (Zákon o bankách), je povinný náležite reagovať na zmeny legislatívy, bankového a finančného trhu. V priebehu trvania zmluvného vzťahu došlo napríklad k viacerým zmenám v rámci Občianskeho zákonníka, ktoré si taktiež vyžiadali zmenu zmluvných podmienok zo strany žalobcu (napr. zákonom č. 106/2014 Z. z., účinným od 01.06.2014, ktorého ustanoveniami sa v zmysle § 879r Občianskeho zákonníka spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. júnom 2014) alebo s účinnosťou od mesiaca jún 2013, už banky nemohli účtovať poplatok za správu úveru (viď § 122s Zákona o bankách). Rovnako sa vyžadovala príslušná reakcia žalobcu v zmluvných podmienkach aj na opatrenia Európskej centrálnej banky a Národnej banky Slovenska. S poukazom na zmenu obchodných podmienok žalobcu, sú pre posúdenie oprávnenia žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, relevantné ustanovenia pod bodom 8.1. Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s., účinných v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. V závere žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Tmave, sp. zn. 9Co/73/2017 zo dňa 21.03.2019 v súvislosti s úpravou zosplatnenia vo všeobecných obchodných podmienkach a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/190/2018 zo dňa 18.12.2019, pričom v uvedenom súdnom konaní bola súdom posudzovaná obdobná zmluva o splátkovom úvere Slovenskej sporiteľne, a. s., aká je predmetom aj tohto konania a rovnaký postup žalobcu pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ako žalobca realizoval v prípade žalovaných. Z uvedeného vyplýva, že v zmluvnom vzťahu, ktorý je predmetom tohto súdneho konania, došlo k platnému dojednaniu možnosti žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, a to už pri uzatvorení úverovej zmluvy a bez ohľadu na skutočnosť, že v priebehu trvania zmluvného vzťahu došlo k zmene obchodných podmienok banky. Zároveň je zrejmé, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nie je možné stotožňovať z odstúpením od zmluvy podľa § 48 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k uvedenému navrhol žalobca v celom rozsahu vyhovieť.

10. Žalovaný 1/ sa k vyjadreniu žalobcu písomne nevyjadril. Žalovaná 2/ v písomnom vyjadrení zo dňa 22.12.2021 k vyjadreniu žalobcu považovala argumentáciu žalobcu, že nemožno na daný zmluvný vzťah aplikovať § 565 Občianskeho zákonníka z dôvodu osobitného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vzhľadom k čomu nemôže byť aplikovaný ani § 103 Občianskeho zákonníka za nesprávnu a najmä tendenčnú. Z platobnej histórie a tvrdení žalobcu je zrejmé, že vzhľadom na zlú finančnú situáciu žalovaných už od mája 2015 neuhádzali splátky riadne a včas, čo viedlo k omeškaniu jednotlivých splátok. Konkrétne od splátky splatnej dňa 20.05.2015 boli v permanentnom omeškaní. Splátky s neskorším termínom splatnosti už nespĺňajú zákonné predpoklady pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Samotný žalobca dokonca uvádza, že ku dňu 10.05.2017 už boli žalovaní v omeškaní so zaplatením sumy až 5 832,01 eur. S poukazom na uvedené, premlčacia doba začala plynúť odo dňa 21.05.2015 a skončila 21.05.2018. Žalobca teda mohol po prvýkrát pristúpiť k zosplatneniu úveru v mesiaci september 2015. Žaloba bola súdu doručená až dňa 15.07.2020, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Gramatický, logický ako aj systematický výklad ust. § 103 Občianskeho zákonníka stavia argumentáciu žalobcu, že ním uplatnená pohľadávka premlčaná nie je, pretože premlčacia doba nezačala plynúť odo dňa 21.05.2015, ale najskôr odo dňa 08.11.2017, t. j. dňa nasledujúceho po doručení oznámenia o zosplatnení úveru, do pozície výkladu contra legem. Je neprípustné, aby žalobca ako veriteľ označoval počiatok plynutia premlčacej doby v priamom rozpore so znením ust. §

103 Občianskeho zákonníka. Pripustenie argumentácie žalobcu by viedlo k stavu, kedy veriteľ sa za účelom predĺžovania omeškania dlžníka jednak rozhodne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru neskôr, ako mu to umožňuje zákon a zároveň stanovením si lehoty na úhradu celého zosplateného úveru by si sám prispôboval plynutie premlčacej doby tak, aby jeho nárok premlčaný nebol. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka exaktne stanovuje počiatok plynutia premlčacej doby v situáciách, keď sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh. Takouto typickou situáciou je práve vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Výklad zákonných a zmluvných ustanovení žalobcom by bol pre žalovaných ako spotrebiteľov nevýhodnejší. Takéto zmluvné podmienky by potom vytvárali materiálnu disproporciu v neprospech žalovaných podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože sa týmto vopred vzdávajú svojich zákonných práv a zhoršujú si tým svoje zmluvné postavenie ako to predpokladá § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka. Za alibistické je potrebné považovať tvrdenie žalobcu, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepredstavovalo jeho reakciu na nezaplatenie konkrétnej splátky. Z bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery SLSP, a. s. a bodu 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok SLSP, a. s. vyplýva, že klient, ak je v omeškaní so splatením splátky aj viac ako 3 mesiace (čomu svedčí splátka splatná dňa 20.05.2015), tak následne dochádza k mimoriadnemu zosplateniu celého úveru, pričom lehotu na úhradu si stanoví žalobca sám v oznámení. Je vecou práve žalobcu, aby si svoju pohľadávku uplatnil včas s poukazom na zásadu vigilanti bus iura scripta sunt, inak podcenením či zanedbaním, alebo sofistickým predĺžovaním omeškania, stráca svoje práva. Za irelevantné považovala aj konštatovanie žalobcu ohľadne neplynutia lehôt s poukazom na zákon č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, pretože takéto neplynutie lehôt bolo bezvýznamné vo vzťahu k premlčaniu pohľadávky žalobcu. Zároveň poukázala na rozsiahlu rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach, napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.03.2019, sp. zn. 22Co/161/2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.06.2018, sp. zn. 6Co/26/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.04.2018, sp. zn. 9Co/40/2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.01.2017, sp. zn. 25Co/618/2015 a rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.10.2017, sp.zn. 9Co/288/2016.

11. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 03.02.2022 k vyjadreniu žalovanej 2/ opätovne v celom rozsahu vo vzťahu k námietke premlčania zotrval na svojich doterajších tvrdeniach a pre doplnenie poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/256/2018 zo dňa 22.11.2018, v ktorom súd uviedol: „V danej veci žalovaný vyhlásil predčasnú splatnosť úveru (potom, čo sa žalobca dostal do omeškania s platením 3 splátok úveru a bol upozornený na toto oprávnenie žalovaného, viac ako 15 dní pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru) dňa 20.02.2014. Celkový záväzok (splatný aj nesplatný) žalobcu voči žalovanému tak vyčíslený na sumu 436.423,49 eur. Na žalovaného tak koniec premlčacej 3 ročnej lehoty (ohľadne úverovej pohľadávky i záložného práva) pripadol na deň 20.02.2017 (koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína - § 122 ods. OZ).“ Citované rozhodnutie bolo predmetom prieskumu Ústavným súdom Slovenskej republiky, ktorý vo vzťahu k nemu v uznesení II. ÚS 167/2019 zo dňa 27.06.2019 uviedol: „Navyše, odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu je vyčerpávajúce a bohaté na zargumentované právne závery, ktoré netrpia vadou nelogickosti či arbitrability. Samotné napadnuté uznesenie krajského súdu bolo navyše výsledkom procesného postupu, ktorý bol zákonný a procesnými právnymi normami predpokladaný pre túto formu rozhodovania všeobecných súdov. Ani v tomto smere ústavný súd teda nenašiel pochybenia krajského súdu spočívajúce v procesnom excese takej intenzity, ktorý by zakladal zjavný rozpor s princípmi spravodlivého procesu (porov. III. ÚS 169/2010, III. ÚS 281/07) a ktorý by oprávňoval ústavný súd zasiahnuť do napadnutého uznesenia o neodkladnom opatrení.“ Podľa neho z uvedeného jednoznačne vyplýva, že ústavnoprávne konformným výklad začiatku premlčania pri spotrebiteľských úverových zmluvách je práve vyššie citovaný názor Krajského súdu v Bratislave, podľa ktorého sa má pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, považovať za začiatok plynutia premlčacej doby deň vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, a preto nim uplatnená pohľadávka nie je premlčaná.

12. Na pojednávaní súdu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na skutkovom a právnom základe podanej žaloby a na názore, že ním uplatnená pohľadávka nie je premlčaná, pretože žalovaní plnili až do júla roku 2017, a preto žalobca v záujme pokračovať v riadnom zmluvnom vzťahu nemal dôvod vyhlásovať mimoriadnu splatnosť skôr. Zároveň z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že žalobcovi vzniká oprávnenie a nie povinnosť vyhlásovať mimoriadnu splatnosť, je preto potrebné analogicky aplikovať ust. § 563 Občianskeho zákonníka, a teda žalovaným vznikla

povinnosť plniť žalobcovi celý zosplatnený dlh v čase, keď o to žalobca požiadal. Žalovaný 1/ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu navrhol žalobu zamietnuť z dôvodov, ktoré uviedli tak prvoinštančný súd ako aj odvolací súd vo svojich rozhodnutiach. Žalovaná 2/ prostredníctvom právneho zástupcu taktiež navrhla žalobu zamietnuť s poukazom na rozhodnutie krajského súdu. Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 167/2019 zo dňa 27. 6.2019, na ktoré vo svojom poslednom vyjadrení poukázal žalobca, podľa nej nie je na tento spor aplikovateľné, pretože v pôvodnom konaní išlo o posúdenie splnenia podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. V bode 55. a 57. odôvodnenia uznesenia ústavný súd uviedol, že závery o premlčaní a nepremľaní patria do konania, v ktorom sa rozhoduje o merite veci. V ostatnom zotrvala na svojich písomných vyjadreniach.

13. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, vyjadreniami strán a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žiadnou zo strán namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

14. Slovenská sporiteľňa, a. s. ako banka uzavrela so žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi dňa 30.06.2008 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorou sa zaviazala poskytnúť im splátkový úver na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľností vo výške 4.000.000,- Sk, t. j. 132.775,68 eur, označený ako druh úveru ÚverPLUS na bývanie, s tým, že úroková sadzba bude fixná 1 rok vo výške 5,20 % p. a. v deň uzatvorenia zmluvy do 30.06.2009. Úver mal byť poskytnutý jednorazovo bezhotovostne s tým, že pri uzatvorení zmluvy z prostriedkov úveru uhradený bude spracovateľský poplatok vo výške 29.999,- Sk/995,78 eur, poplatok za správu úveru 90,- Sk/ 2,99 eur/ mesačne. Žalovaní 1/ a 2/ sa zaviazali splácať úver vo výške a splatnosti 1. splátky istiny 4.000.000,- Sk/132.775,68 eur dňa 20.04.2038, s tým, že konečná splatnosť úveru má byť dňa 20.05.2038. Splatnosť úrokov a poplatkov bola dohodnutá mesačne, v posledný deň kalendárneho mesiaca. Splátky mali byť splácané inkasom z inkasného účtu v banke. Ďalej bolo v článku I. zmluvy uvedené, že všetky údaje a náležitosti uvedené v Základných podmienkach úverovej zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, ich zmeny sa riadia úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP.

15. Dňa 11.07.2008 uzavreli žalovaní 1/ a 2/ ako záložcovia 1/ a 2/ a A. R. ako záložca 3/ s bankou ako záložným veriteľom Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnu zmluvu, predmetom ktorej bola dohoda zmluvných strán o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam záložcami v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa vyplývajúcej zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Zálohom sú nehnuteľnosti vo vlastníctve záložcov zapísané na listoch vlastníctva č. XXX E. Č.. XXX, k. ú. U., I. V..

16. Dňa 15.02.2013 uzavrel žalobca so žalovanými Dodatok k Zmluve o splátkovom úvere, v zmysle ktorého sa bod I. Predmet zmluvy zmenil tak, že splatnosť splátky bola určená mesačne ku dňu zodpovedajúcemu dňu v mesiaci, ktorý sa číselne zhoduje s dňom konečnej splatnosti úveru (t. j. 20ty deň, poznámka súdu). Dňa 26.05.2014 uzavrel žalobca so žalovanými Dodatok k Zmluve o splátkovom úvere, v zmysle ktorého sa bod I. Predmet zmluvy zmenil tak, že dohodnutá fixná výška úrokovej sadzby na obdobie troch rokov v deň uzatvorenia dodatku bola vo výške 6,39 % p. a. a výsledná výška úrokovej sadzby po zohľadnení zľavy bola 5,89 % p. a., z toho základná úroková sadzba 2,19 % p. a. a hrubá marža banky 3,70 % p. a s dobou fixácie od podpisu Dodatku a končí deň pred uplynutím obdobia daného typom úrokovej sadzby. Dňa 18.08.2014 (žalobca v podanej žalobe uviedol nesprávne dňa 13.10.2014, pretože Dodatok s uvedeným dátumom súdu nebol predložený) uzavrel žalobca so žalovanými ďalší Dodatok k Zmluve o úvere, v zmysle ktorého sa dohodla doba zníženia splátok od 20.08.2014 do 20.01.2015, počas ktorej bola výška mesačnej splátky 600,- eur. Po skončení doby zníženia splátok od 20.02.2015 sa žalovaní zaviazali splácať pohľadávku žalobcu tak, aby bola dodržaná konečná splatnosť úveru tak, ako bola dohodnutá v úverovej zmluve.

17. Žalobca tvrdil, že žalovaní spočiatku splácali úver riadne a včas, občas s menším meškaním a na viackrát. K zhoršeniu ich platobnej disciplíny došlo, keď od mesiaca máj 2015 začali svoj dlh splácať v nižších sumách ako zmluvne dohodnutých a aj keď sa snažili občasnými vyššími vkladmi úverový účet priebežne doplácať, celková výška omeškaných splátok neustále narastala. Banka preto listom zo dňa 10.05.2017 označeným ako výzva (čl. 28 spisu), ktorý bol podľa priloženej fotokópie doručeny žalovanému 1/ doručený dňa 17.05.2017 a žalovanej 2/ dňa 15.05.2017 oznámila žalovaným, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 10.05.2017 vo výške 5.832,01 eur a vyzvala ich na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy a zároveň ich upozornila, že ak dlžnú

sumu neuhradia, bude oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky a pristúpiť k realizácii výkonu záložného práva, ktoré zabezpečuje pohľadávku banky. Žalovaní 1/ a 2/ podľa tvrdenia žalobcu v žalobe omeškané splátky neuhradili, preto banka dňa 19.10.2017 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, čo oznámila žalovaným 1/ a 2/ v liste- Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 19.10.2017 (čl. 29 spisu), v ktorom uviedla, že nastal Prípado porušenia v zmysle bodu 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a Splátkové úvery Slovenskej sporiteľne a. s., s účinnosťou od 01.01.2015. Podľa žalobcom predloženého dokladu o doručovaní a bodu 6.3 Všeobecných obchodných podmienok sa Oznámenie považuje za doručené žalovaným 1/ a 2/ dňa 23.10.2017.

18. Žalobca predloženým výpisom obrátov na úverovej zmluve preukázal čerpanie úveru žalovanými 1/ a 2/ vo výške 4.000.000,- Sk/132.775,68 eur, a to dňa 30.06.2008 vo výške spracovateľského poplatku v sume 29.999,- Sk/995,78 eur a bezhotovostným čerpaním dňa 11.07.2008 vo výške 3.970.001,- Sk/131.779,89 eur. V žalobe uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ realizovali 249 úhrad v sumách od 0,15 eur do 896,25 eur a jednotlivé úhrady boli bankou v súlade so zmluvou o úvere a zákonom započítané na najstaršie nezaplatené splátky a ich príslušenstvo s tým, že platobná disciplína žalovaných je zrejme z výpisu z úverového účtu (čl. 32 až 53 spisu). Súdu nedá nepoukázať na ustanovenie § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku, keď žalobca priamo v žalobe neuviedol v akej výške žalovaní žalobcovi vrátili finančné prostriedky a súdu len z takto uvedeného odkazu nie je zrejme, ako sa žalobca dopracoval k výške žalovanej pohľadávky. Následne už len žalobca v listine označenej ako stav pohľadávky na čl. 31 spisu uviedol, že ku dňu 22.06.2020 predstavuje výška pohľadávky celkom 162.636,88 eur, z toho istina 124.605,32 eur, riadne úroky 20.137,05 eur a úroky z omeškania 17.894,51 eur.

19. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu 30.06.2008 (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

21. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

22. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu 30.06.2008 zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

23. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu 30.06.2008 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase zosplatnenia úveru ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase zosplatnenia úveru, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 100 ods.1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

28. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

30. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

31. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

32. Podľa § 132 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

33. Podľa § 150 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia

34. Podľa bodu 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s. za prípad porušenia sa považuje omeškania dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace.

35. Podľa bodu 10.4. Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s. POP nadobúdajú účinnosť 1.1.2015 a týmto nadobudnutím účinnosti sa rušia a nahrádzajú Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s., pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom vydané bankou s účinnosťou od 1.7.2007 v častiach, ktoré upravovali poskytovanie splátkového úveru pre klienta fyzickú osobu nepodnikateľa, Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s. pre poskytovanie hypotekárnych úverov fyzickým osobám vydané bankou s účinnosťou od 01.01.2003 a Všeobecné obchodné podmienky vydané bankou s účinnosťou od 01.08.2002, a to v častiach, ktoré upravovali podmienky bankového produktu uvedeného v POP.

36. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že zmluva o splátkovom úvere uzavretá medzi bankou a žalovanými 1/ a 2/ dňa 30.06.2008 je spotrebiteľskou zmluvou, na čom nič nemení ani to, že samotná zákonná úprava zmluvy o úvere ako zmluvného typu je obsiahnutá v ustanoveniach §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zmluva o úvere patrí ako taká medzi tzv. absolútne obchody (§ 261 Obchodného zákonníka). To, že ide nepochybne o zmluvu o úvere, ktorá má spotrebiteľský charakter a je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva z právneho postavenia zmluvných strán, pretože žalobca uzatvoril zmluvu ako banka a teda ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti vykonávanej v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (§2 ods. 1 písm. b)) a žalovaní 1/ a 2/ ako spotrebiteľia v rámci definície uvedenej v § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, pretože ako fyzické osoby pri uzatváraní a plnení zmluvy o úvere nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Napokon ani samotní účastníci konania v priebehu sporu spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere nespochybňovali. Súd zdôrazňuje, že na Zmluvu o úvere nie je možné aplikovať zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu, ktorý bol poskytnutý žalovaným 1/ a 2/, čo vyplýva z § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. Zmluva o úvere predložená žalobcom má všetky podstatné náležitosti zmluvy úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Z ustanovení tejto zmluvy o úvere je nepochybne zrejмый záväzok žalobcu poskytnúť v prospech žalovaných 1/ a 2/ peňažné prostriedky vo výške 4.000.000,- Sk/132.775,68 eur a záväzok žalovaných 1/ a 2/ poskytnuté peňažné prostriedky žalobcovi vrátiť a zaplatiť úroky. Aplikácia tejto právnej úpravy zmluvy o úvere vyplýva aj z textu uvedeného v záhlaví samotnej zmluvy. Pretože zmluva o úvere uzatvorená podľa Obchodného zákonníka má spotrebiteľský charakter, bolo nevyhnutné, aby súd pri právnom posúdení zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

37. Vzhľadom na začatie súdneho konania dňa 15.07.2020 (doručenie žaloby súdu), t. j. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (5.12.2018), bolo v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s vyššie citovaným § 879v Občianskeho zákonníka povinnosťou súdu aj ex offo skúmať, či v danom prípade žalobca uplatnil na súde pohľadávku vyplývajúcu zo spotrebiteľského vzťahu predtým, ako došlo k jej premlčaniu (navyše aj žalovaná 2/ vzniesla námietku premlčania). Uvedené potvrdzuje zámer zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu č. 348/20018 Z. z., z ktorej vyplýva, že prijatá právna úprava zavádza osobitnú úpravu uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv v reakcii na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy považuje zákonodarcu za opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany podporovať vynucovanie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku, ale vytvorenie priestoru pre to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia napríklad v tom, že už nebude disponovať dôkazmi. Zároveň sa vylučuje kondícia, t. j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Táto právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, t. j. na spotrebiteľa aj na dodávateľa. Súd už v predbežnom právnom posúdení plniac si povinnosť podľa § 54a Občianskeho zákonníka oznámil žalobcovi, že má za to, že právo, ktoré si uplatňuje je premlčané, a preto ho nemožno priznať. Následne aj rozsudkom vo veci samej zamietol žalobu z dôvodu premlčania, pričom krajský súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že záver súdu prvej inštancie o premlčaní žalobcovho nároku v čase podania žaloby bol správny.

38. Súd preto po zrušení rozsudku krajským súdom v zmysle jeho pokynu umožnil stranám oboznámiť sa s ich vyjadreniami, predložiť ich písomné vyjadrenia a následne vec prejednal za dodržania príslušných zákonných podmienok. Keďže zo strany žalobcu neboli po zrušení rozsudku okresného súdu prednesené žiadne iné argumenty k námietke premlčania (sám žalobca uviedol, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach) okrem tých, s ktorými sa už súd vyporiadal v predchádzajúcom rozsudku, tak súd pre úplnosť a správnosť svojich záverov k námietke premlčania aj z rozhodnutia krajského súdu uvádza, že Občiansky zákonník vo svojich ustanoveniach umožňuje, aby sa veriteľ a dlžník dohodli na plnení dlhu v splátkach. V prípade, ak k takejto dohode dôjde, môže veriteľ požadovať od dlžníka vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa v danom čase stane splatnou/zročnou, a to či už v zmysle zmluvy, rozhodnutia súdu alebo na základe uznania. Každá takáto zročná splátka predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú plynie premlčacia doba samostatne. Občiansky zákonník rovnako dáva možnosť poskytnutý spotrebiteľský úver zosplatiť v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá je upravená v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že pre platné zosplatenie úveru je potrebné kumulatívne dodržanie tam stanovených podmienok, a to: (i) ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, (ii) dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (ide o tzv. stratu výhody splátok), prípadne celý dlh sa stane zročným aj vtedy, ak to bolo určené v rozhodnutí súdu, (iii) uplatnenie práva najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a (iv) upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Až po kumulatívnom splnení uvedených podmienok možno dospieť k záveru, že došlo k platnému zosplateniu spotrebiteľského úveru.

39. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že vyššie uvedené podmienky boli v predmetnom prípade splnené, pretože ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy (uvedené nebolo namietané ani v rámci odvolacieho konania, ani po zrušení rozsudku krajským súdom), kde sa sporové strany dohodli na plnení v splátkach (v zmluve upravená mesačná splatnosť úrokov a poplatkov a v Dodatku k zmluve zo dňa 18.08.2014 upravená výška splátky od 20.08.2014 do 20.01.2015), rovnako bola preukázaná aj dohoda o možnosti vyhlásiť celý dlh za zročný (bod 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery), pričom žalobca svoje právo predčasne zosplatiť úver uplatnil až po uplynutí viac ako 3 mesiacov od omeškania a žalovanými predtým upozornil na uplatnenie takéhoto postupu v zákonnej lehote. Z uvedených dôvodov nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalobcu v jeho vyjadreniach, ani v podanom odvolaní, že v predmetnom prípade nebolo možné aplikovať aj ust. § 565 Občianskeho zákonníka a že vyhlásenie predčasne splatnosti nebolo reakciou na nezaplatenie konkrétnej splátky. Napokon zo samotného znenia bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery vyplýva, že jednou z možností, pre ktoré žalobca mohol predčasne zosplatiť úveru je omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky o viac ako 3 mesiace. Ako už uviedol súd aj v predchádzajúcom rozsudku, aj keď žalobca vo vyjadrení tvrdí, že z jeho strany nedošlo k uplatneniu práva v zmysle §565 Občianskeho zákonníka, ako to predpokladá ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ale sa jednalo o zmluvne dojednaný postup (a na tomto tvrdení zotrval aj po odvolacom konaní), tak podľa názoru súdu nie je možné úver zosplatiť inak ako postupom podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré majú kogentný charakter a odklon od nich v zmysle rozšírenia dôvodov pre predčasné zosplatenie alebo inej úpravy procedúry zosplatenia by bol neplatný s poukazom na § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

40. Pre úplnosť súd uvádza, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti je toto ustanovenie tzv. lex specialis k § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, stanú sa následne splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, čo by však bolo v podstate v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom sa stali zročnými aj ďalšie splátky. Táto okolnosť však nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. Z dôvodu splnenia všetkých kumulatívnych podmienok pre platné zosplatenie úveru, nepochybne došlo zo strany

žalobcu ako banky k jeho platnému zosplateniu. Ak sám žalobca v žalobe a nasledujúcich vyjadreniach tvrdil, že využil svoje právo (svoje dispozičné oprávnenie) úver zosplatiť ku dňu 19.10.2017, o čo oprel svoj žalobný nárok, je potrebné z tohto jeho oprávnenia vychádzať.

41. K samotnému posúdeniu premlčania súd poukazuje nielen na závery svojho predchádzajúceho rozsudku v bode 36. odôvodnenia, ale ja na závery Krajského súdu Prešov, ktorý uviedol, že § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou, t. j. lex generalis a § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je lex specialis, t. j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Pokiaľ teda ide o zosplatenie poskytnutého úveru, uvedená skutočnosť len deklaruje, že došlo k splatnosti dlhu v celom rozsahu, avšak dôvodom vzniku zosplatenia celého poskytnutého úveru je nesplatenie určitej splátky, teda už od tohto momentu splatnosti nezaplatenej splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu úveru začína plynúť premlčacia doba. Moment zosplatenia poskytnutého úveru tak nezakladá začiatok plynutia premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, ale rozhodujúcou okolnosťou, z ktorej je potrebné vychádzať, je § 103 Občianskeho zákonníka, teda dátum splatnosti tej splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu celého úveru. Treba zdôrazniť, že ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nedošlo k novelizácii § 103 Občianskeho zákonníka, a preto aj v prípade spotrebiteľských zmlúv premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada a nie od okamihu predčasného splatenia (nie je možné akceptovať výklad žalobcu ohľadne začiatku plynutia premlčacej doby, pretože premlčanie nemožno počítať odo dňa 08.11.2017, t. j. od uplynutia 15 dňovej lehoty, poskytnutej žalovaným 1/ a 2/ na úhradu zosplateného úveru ku dňu 19.10.2017, ktoré bolo realizované žalobcom v Oznámení, doručenom žalovaným dňa 23.10.2017; lehota 15 dní, ktorá bola žalobcom poskytnutá na úhradu zvyšnej časti úveru po jeho zosplatení nie je lehotou, ktorá by predlžovala premlčanie nároku. Podľa takéhoto výkladu žalobcu by potom bolo na žalobcovi, o akú dlhu dobu zákonnú premlčaciu lehotu predlží, t. j. o lehotu, ktorú by poskytol dlžníkom na úhradu sumy zosplateného úveru (napr. 10, 15, 20 dní); dĺžka premlčacej doby je totiž striktné stanovená zákonom, a žiaden subjekt ju nemôže svojim jednostranným úkonom predlžovať.), resp. nie od okamihu splatnosti nezaplatenej splátky, ktorá predchádzala predčasnému zosplateniu úveru, ako tiež tvrdil žalobca. Rozhodujúcou okolnosťou, z ktorej je potrebné vychádzať je dátum splatnosti tej splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu celého úveru, ako to vyplýva z § 103 Občianskeho zákonníka.

42. Z vykonaného dokazovania súdu vyplynulo, že žalobca pri upozornení žalovaných na možnosť predčasného zosplatenia úveru nešpecifikoval splátku, od ktorej nesplatenia odvíja svoje právo na zosplatenie celého poskytnutého úveru. V prípade, ak by sa vychádzalo z vyššie uvedených skutočností, t. j. z toho, že predčasne zosplatiť možno len spotrebiteľský úver po trojmesačnom omeškaní, ako aj vzhľadom na bod 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery, bolo by možné dospieť k záveru, že ku dňu vystavenia upozornenia (t. j. 10.05.2017) museli byť žalovaní v omeškaní so splatením dlhu už aspoň tri mesiace a keďže splatnosť dlhu bola stanovená na 20. deň v mesiaci, potom by bolo možné identifikovať prvú splátku, pre ktorú došlo k uplatneniu práva žalobcu zosplatiť úver späťne tri mesiace od upozornenia, teda touto splátkou by bola splátka splatná dňa 20.02.2017. Od uvedeného dátumu by tak bolo možné najneskôr odvíjať začiatok plynutia premlčacej doby, ktorej koniec by pripadol na deň 20.02.2020, teda ešte pred podaním samotnej žaloby, ako aj pred spočítaním plynutia premlčacej doby, na ktoré poukazoval žalobca vo svojom odvolaní.

43. Keďže ani po zrušení rozsudku krajským súdom žalobca žiadnymi relevantnými dôkazmi neodstránil nedostatky uvedené v rozsudku týkajúce sa jeho povinnosti tvrdenia, nesplnenie ktorej má za následok meritórne rozhodnutie v podobe zamietnutia žaloby, súd zotrváva aj naďalej na tom, že žalobca v žalobe len všeobecne uviedol, že poskytol žalovaným 1/ a 2/ peňažné prostriedky vo výške 132.775,68 eur, ktoré sa žalovaní 1/ a 2/ zaviazali vrátiť v mesačných splátkach pri pätnásťnásobnej zmene úrokovej sadzby, pričom konečná splatnosť bola dohodnutá na 20.04.2038. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ realizovali 249 úhrad v sumách od 0,15 eur do 896,25 eur, pričom jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v listinách, ktoré žalobca v žalobe označil a priložil k žalobe. Žalobca však priamo v žalobe neuviedol v akej výške žalovaní 1/ a 2/ žalobcovi finančné prostriedky vrátili. Ďalej uviedol, že ku dňu 19.10.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, neuviedol však kedy sa s plnením žalovaní 1/ a 2/ dostali do omeškania, pri ktorej splátke úveru sa tak stalo a ako sa žalobca dopracoval k výške žalovanej pohľadávky. Uviedol len, že k zhoršeniu platobnej disciplíny žalovaných 1/ a 2/ došlo v mesiaci máj 2015. Z uvedeného tak vyplýva, že žalovaný nárok je nepreskúmateľný, pretože žalobca odkazuje vo svojej žalobe na pripojené listiny, z ktorých má vyplývať výška uplatneného nároku, a

to napriek tomu, že takýto postup citované ustanovenie § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku výslovne zakazuje. Povinnosťou súdu nie je z predložených listinných dôkazov skúmať a vyhadávať, z čoho pozostáva žalovaná istina a ako sa žalobca k vyčísleniu svojej pohľadávky dopracoval. Naopak, povinnosťou žalobcu bolo nielen všeobecne označiť záväzkový vzťah, ale konkrétnymi tvrdeniami uviesť tie skutočnosti, z ktorých odvodil svoj žalobný návrh. Predmetom žalobného návrhu je číselne vyjadrený nárok, povinnosťou žalobcu bolo preto konkrétnou číselnou operáciou vyjadriť svoje tvrdenie o tom, ako tento nárok vznikol a ďalej aj uviesť konkrétne tvrdenia, ktoré spôsobili vznik nároku na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti - kedy sa s plnením žalovaní 1/ a 2/ dostali do omeškania, pri ktorej splátke úveru. Následne bolo procesnou povinnosťou žalobcu svoje konkrétne tvrdenia podložiť dôkaznými prostriedkami. Žalobca si svoje procesné povinnosti nespĺnil, napriek tomu, že tak mohol a mal urobiť už v podanej žalobe, keďže všetky skutočnosti mu v čase podania žaloby boli známe a už táto skutočnosť je dôvodom jeho neúspechu vo veci samej. Tu si súd osvojil závery rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 6Csp/70/2016 zo dňa 16.04.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 11Co/181/2019 zo dňa 22.05.2020, ktoré musia byť žalobcovi známe, nakoľko bol jednou zo strán sporu. 44. Súd preto za účelom posúdenia premlčania žalobcom uplatneného nároku pri identifikovaní prvej splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu úveru vychádzal z dlžnej sumy uvedenej v upozornení na možnosť predčasného zosplatenia úveru, t. j. z výzvy zo dňa 10.05.2017 na čl. 28 spisu, z ktorej vyplynulo, že ku dňu 10.05.2017 boli žalovaní 1/ a 2/ v omeškanií so zaplatením sumy 5.832,01 eur, ktorá, ak by sme ju vydělili výškou splátky 600,- eur (súdu však z tvrdení žalobcu nie je zrejmé, aká bola v tom čase výška splátky, keďže z Dodatku k zmluve zo dňa 18.08.2014 vyplýva, že výška splátky 600,- eur bola zmluvne dohodnutá od 20.08.2014 do 20.01.2015 a následne mala byť splátka vo výške dohodnutej v úverovej zmluve tak, aby konečná splatnosť úveru bola dodržaná; súdu však výška plátky nie je známa ani z úverovej zmluvy) zodpovedá sume cca 9 neuhradených splátok úveru, čo predstavuje najstaršiu nezaplatenú splátku splatnú v mesiaci august 2016 (10.05.2017 ešte nebola splatná splátka za mesiac máj 2017). K predmetnému výpočtu odvolací súd poukázal na to, že v prípade takejto identifikácie splátky je možné využiť aj tento postup, ktorý je tak isto správny, pričom tento umožňuje presnejšie zistiť a identifikovať prvú splátku, ktorá umožňuje veriteľovi využiť jeho právo na predčasné zosplatenie úveru. Ďalším podstatným údajom, ktorý je potrebný pri identifikovaní prvej splátky týmto spôsobom je potom aj údaj o výške mesačnej splátky, ktorú má spotrebiteľ platiť. V predmetnom prípade však z vykonaného dokazovania vyplynulo, že presnú výšku mesačnej splátky nebolo možné zistiť, nakoľko táto jednak nebola uvedená v zmluve a jednak ju neuviedol ani samotný žalobca v priebehu konania, a to ani po zrušení rozsudku odvolacím súdom. Navyiac z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že výška mesačných splátok nebola stabilná, nakoľko sa odvíjala od výšky úrokovej sadzby, ktorá sa však v priebehu zmluvného vzťahu menila. Z listiny Dodatok k Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 15.02.2013, vyplýva, že výšku splátky mal žalobca oznámiť dlžníkom Oznámením, z čoho taktiež vyplýva, že výška mesačnej splátky bola variabilná. Jediným obdobím, počas ktorého bolo možné jednoznačne určiť výšku mesačnej splátky bolo obdobie vyplývajúce z Dodatku k Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 18.08.2014, kedy bola výslovne uvedená výška splátky 600,- eur. Tu odvolací súd zdôraznil, že v zmysle tohto Dodatku išlo o zníženie splátky, čo evokuje, že žalovaní inak platili mesačné splátky v sume vyššej ako 600,- eur. Vzhľadom na to, že v predmetnom prípade tak nebolo možné jednoznačne identifikovať výšku mesačnej splátky mal odvolací súd za to, že postup a spôsob identifikácie prvej splátky súdom prvej inštancie nevykazoval znaky arbitrárnosti, nepreskúmateľnosti, či iného nedostatku a nevzhliadol dôvody, pre ktoré by nebolo možné stotožniť sa s uvedenými závermi súdu prvej inštancie.

45. Vychádzajúc z obsahu spisu je zrejmé, že medzi stranami sporu bola uzavretá úverová zmluva, na základe ktorej bol zo strany žalobcu poskytnutý žalovaným 1/ a 2/ spotrebiteľský úver a žalovaní 1/ a 2/ sa zaviazali splácať predmetný úver v pravidelných mesačných splátkach. Následne v danom prípade došlo zo strany žalobcu k platnému zosplateniu spotrebiteľského úveru ku dňu 19.10.2017. O tom boli žalovaní 1/ a 2/ informovaní listovou zásielkou, ktorú prevzali dňa 23.10.2017. Keďže aj z vyššie uvedeného vyplýva, že nebolo možné jednoznačne identifikovať výšku mesačnej splátky úveru a žalobca si nespĺnil svoju povinnosť tvrdenia ani po zrušení rozsudku krajským súdom, je možné uzavrieť (a podľa názoru krajského súdu taký záver nevykazuje znaky arbitrárnosti, nepreskúmateľnosti, či iného nedostatku), že v danom prípade či už došlo k zosplateniu v dôsledku omeškania so splátkou splatnou dňa 20.05.2015, alebo so splátkou splatnou späť tri mesiace od upozornenia, teda dňa 20.02.2017, nemení to nič na závere, že či už dňom 20.05.2015 alebo dňom 20.02.2017 začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaných, tak trojročná premlčacia doba zosplateného zvyšku dlhu uplynula najneskôr 20.05.2018, resp. 20.02.2020 a keďže žaloba

bola podaná na súde až dňa 15.07.2020, stalo sa tak v čase, keď už nárok žalobcu bol nepochybne premlčaný.

46. Nakoľko žalobca si v spore uplatňuje premlčané právo, ktorého vymáhaniu bráni ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 879v Občianskeho zákonníka súdu neostávalo nič iné, len žalobu zamietnuť. Súd v rámci premlčania zohľadnil aj spočívanie premlčacej doby od 27.03.2020 do 30.04.2020 v súlade s ustanovením § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení neskorších predpisov, avšak keďže došlo k uplynutiu premlčacej doby ešte pred 27.03.2020, je neplynutie lehôt podľa citovaného zákona bezvýznamné vo vzťahu k premlčaniu práva žalobcu.

47. Súd poukazuje aj na dlhodobu ustálenú judikatúru a na podporu svojej argumentácie aj na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/95/2018 a rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 17.04.2019 sp. zn. 2Co/148/2018, podľa ktorého „Je potrebné zdôrazniť, že v ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne. Podľa vety prvej, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ). Podľa vety druhej, v prípade tzv. zosplatnenia dlhu, len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva § 565 OZ (do pozornosti napr. rozsudok KS Trnava sp. zn. 9Co/288/2016). Ustanovenie § 53ods. 9 OZ dopadá na poslednú vetu § 565 OZ tak, že upravuje, odkedy môže dodávateľ toto právo uplatniť. Keďže v danej veci ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, aplikáciu § 565 OZ bolo potrebné uskutočniť v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Nebolo sporné medzi stranami sporu, že dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatnenie bola splátka najneskôr splatná 20.2.2013, nasledujúcim dňom začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, v závislosti od čoho súd prvej inštancie s poukazom na okamih doručenia žalobného návrhu správne posúdil uplatnený nárok žalobcu ako premlčaný.“

48. Rovnako je možné poukázať aj na ďalšie rozhodnutia, a to rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/34/2018, sp. zn. 41Co/49/2019, Krajského súdu Trnava sp. zn. 27Co/315/2017, sp. zn. 26Co/176/2017, Krajského súdu Žilina sp. zn. 11Co/59/2019, Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/100/2019, sp. zn. 18Co/68/2018, Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 16Csp/194/2017, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4Csp/10/2020 zo dňa 19.05.2020, Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/195/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/104/2019 zo dňa 14.05.2020 a Okresného súdu Martin sp. zn. 18Csp/67/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 7CoCsp/35/2020 zo dňa 09.09.2020, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.03.2019, sp. zn. 22Co/161/2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.06.2018, sp. zn. 6Co/26/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.04.2018, sp. zn. 9Co/40/2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.01.2017, sp. zn. 25Co/618/2015 a rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.10.2017, sp. zn. 9Co/288/2016, z ktorých mnohé sú známe žalobcovi, keďže v nich vystupoval ako strana sporu.

49. K poukázaniu žalobcu ohľadne premlčania na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/256/2018 zo dňa 22.11.2018, ktoré bolo predmetom prieskumu Ústavným súdom Slovenskej republiky, ktorý vo vzťahu k nemu v uznesení sp. zn. II. ÚS 167/2019 zo dňa 27.06.2019 uviedol, že odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu je vyčerpávajúce a bohaté na zargumentované právne závery, ktoré netrpia vadou nelogickosti či arbitrability a z ktorého má vyplývať ústavnoprávne konformný výklad začiatku premlčania pri spotrebiteľských úverových zmluvách pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, podľa ktorého sa má považovať za začiatok plynutia premlčacej doby deň vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, a preto nim uplatnená pohľadávka nie je premlčaná, sa súd stotožňuje s vyjadrením žalovanej 2/, podľa ktorého ústavný súd v bode 55. a 57. odôvodnenia uviedol, že závery o premlčaní a nepremľaní patria do konania, v ktorom sa rozhoduje o merite veci, pričom v tomto prípade išlo o neodkladné opatrenie.

50. Pre úplnosť súd cituje z odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu SR, č. k. II. ÚS 167/2019-15 zo dňa 27.06.2019 bod „ 55.3. V rámci procesnej obrany voči žalobe žalovanej okrem radu porušení spotrebiteľského práva vzniesol sťažovateľ v konaní vo veci námietku premlčania úverovej pohľadávky

žalovanej. Pokiaľ teda sťažovateľ zdôrazňuje vo svojej ústavnej sťažnosti predovšetkým skutočnosť, že krajský súd sa v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia vyjadril aj k premlčaniu pohľadávky žalovanej, ústavný súd konštatuje, že s konečnou platnosťou o premlčaní/nepremlčaní spornej pohľadávky rozhodne až okresný súd v konaní vo veci samej, ktorý nie je nemeritorným názorom krajského súdu vysloveným v inom konaní viazaný. Všetky procesné práva sťažovateľa a právo hájiť svoje práva tak zostávajú zachované a nevydanie neodkladného opatrenia napadnutým uznesením krajského súdu na tom nič nemení. 57. Ústavný súd tak uzatvára, že s ohľadom na charakter napadnutého uznesenia krajského súdu o neodkladnom opatrení v sťažovateľovej veci nemôže napadnuté uznesenie zasiahnuť do základných práv alebo slobôd sťažovateľa, keďže nejde o konečné meritórne rozhodnutie a konečné meritórne posúdenie spornej otázky premlčania pohľadávky žalovanej.“

51. Na záver je potrebné zdôrazniť, že v postavení veriteľa tu bola nepochybne banka, ktorá pripravila znenie zmluvy, všeobecných obchodných podmienok a produktových podmienok, teda práva znalý profesionál, u ktorého je absolútne samozrejmé predpokladať znalosť významu jednotlivých použitých zákonných pojmov, termínov a náležitostí, schopnosť rozlišovať ich a správne používať a rovnako aj poznať právne predpisy, a preto musí niesť aj následky svojej „nevedomosti“. Ak teda banka ako profesionál mala vedomosť o tom, že žalovaní už od mája 2015 neuhrádzajú splátky úveru riadne a včas a v roku 2017 úver zosplatnila, neexistuje žiadne relevantné vysvetlenie, prečo podala žalobu na súd až dňa 15.07.2020, keď je nepochybné, že jej musel byť známy inštitút premlčania obzvlášť v spotrebiteľských sporoch.

52. K námietke žalovanej 2/ a následne na pojednávaní súdu aj žalovaného 1/ ohľadne skutočnosti, že im neboli Produktové obchodné podmienky pri podpisovaní zmluvy predložené, pričom tak dôležitý úkon ako je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti musí byť zakotvený v úverovej zmluve, v opačnom prípade je potrebné takýto úkon posúdiť ako odstúpenie od zmluvy a nároky z neho titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré je už premlčané uplynutím dvojročnej premlčacej doby súd uvádza, že žalobca využil svoje dispozitívne oprávnenie a úver v celom rozsahu zosplatnil, v dôsledku čoho súd posúdil jeho nárok uplatnený žalobou ako premlčaný. Aj Krajský súd Prešov v bode 14. odôvodnenia uznesenia č. k. 12CoCsp/27/2021-186 zo dňa 23.09.2021 konštatoval, že kumulatívne podmienky týkajúce sa zosplatnenia boli splnené a úver bol zosplatnený, preto sa súd týmito námietkami ďalej nezaoberal.

53. O trovách konania žalovaného 1/ súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď vzhľadom na zamietnutie žaloby bol v spore v celom rozsahu úspešný, avšak náhradu trov konania si neuplatnil a zo spisu mu žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú, preto súd v súlade s procesnou ekonómiou podľa čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania žalovaného 1/ samostatnému uzneseniu, ale rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovanému 1/ voči žalobcovi nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018).

54. O trovách konania žalovanej 2/ súd rozhodol taktiež podľa zásady úspechu vyjadrenej v § 255 ods. 1 § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď vzhľadom na zamietnutie žaloby bola v spore v celom rozsahu úspešná a uplatnila si náhradu trov konania neuplatnil, a preto jej ako úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.